

РЕШЕНИЕ

№ 288

гр. Бургас, 24.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ХІІІ СЪСТАВ, в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЯНА Д. АТАНАСОВА - МИТЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. СТЕФАНОВА
като разглежда докладваното от ЯНА Д. АТАНАСОВА - МИТЕВА
Административно наказателно дело № 20222120200461 по описа за 2022 година

Производството е образувано по жалбата на М. Д. КР., ЕГН: *****, с адрес: г***, против Наказателно постановление № 21-0769-003889/26.10.2021г., издадено от Р.Т.П. – началник група към ОДМВР Бургас, с-р Пътна полиция, с което за нарушение по чл.21 ал.2 от ЗДвП, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.182, ал.4 вр. ал.1, т.6 от ЗДвП е наложено наказание – „глоба” в размер на 1400 лева и „лишаване от право да се управлява МПС” за срок от 3 месеца.

С жалбата се моли за отмяна на обжалваното наказателно постановление, като се излагат доводи в тази насока. В съдебно заседание жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява и не се представлява. Същата депозира писмена защита, с която доразвива доводите си във връзка с твърдяната незаконосъобразност на обжалваното НП.

За административнонаказващия орган, редовно призван, в съдебно заседание представител не се явява.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено от фактическа страна следното:

На 12.06.2021г. в 08,18 часа в гр.Бургас, на ПП-Е773, кв.491 до бензиностанция Ромпетрол в посока от кв.Ветрен към КПП-1, автоматизирано техническо средство - радарна система ATCC MuitaRadar SD 580 с фабр. № 00209 D32D4F9, засякло и заснело, движещ се със скорост от 142 км/ч. лек автомобил – „Мерцедес МЛ 350 Блутек“ с рег.№ ***, при

разрешена максимална скорост до 90 км/ч. в населено място, въведена с пътен знак В-26. Въпросното нарушение било записано на снимка № 039. По - късно било установено, че заснетият автомобил е собственост на жалбоподателката - М. Д. КР., ЕГН: *****. Същата попълнила декларация по чл.188 ЗДвП от 02.08.2021г., в която посочила, че на процесната дата и място тя е управлявала автомобила.

За констатираното св. А. съставил срещу жалбоподателката АУАН с бл. № 430909, като квалифицирал нарушението като такова по чл.21, ал.2 ЗДвП, а именно повторно, тъй като е извършено в едногодишен срок от наказване на нарушителя за същото по вид нарушение с ел. фиш серия К №3854131, връчен на 02.01.2021г. и влязъл в сила на 18.01.2021г. АУАН бил връчен на жалбоподателката, която го подписала и получила копие от него, с отбелязване, че няма възражения.

Въз основа на АУАН на 26.10.2021г. било издадено и процесното НП, като АНО възприел фактическата обстановка, описана в акта. Ето защо, и на основание чл.182, ал.4 вр. ал.1, т.6 ЗДвП, наложил на жалбоподателя наказание „глоба” в размер на 1400 лева и „лишаване от право да се управлява МПС” за срок от 3 месеца.

Техническото средство – стационарна система за контрол над скоростта MuitaRadar SD 580 с фабр. № 00209 D32D4F9, към датата на заснемане на нарушението било годно и калибрирано /видно от приложените Удостоверение за одобрен тип средство за измерване №10.12.4888 /л.31 от делото/ и Протокол за проверка №35-С-ИСИС/23.07.2020г. /л.29-30 от делото/.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и писмените и гласни доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло. От обстоятелствената част на акта за нарушение, който като съставен по надлежния ред представлява годно доказателствено средство, съобразно чл.189, ал.2 от ЗДвП за констатациите в него, се установява гореописаната фактическа обстановка, в каквата насока са и показанията на актосъставителя, които са еднопосочни и безпротиворечиви и които съда кредитира изцяло. Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.15 ЗДвП - изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, поради което и съдът кредитира изцяло, приложената по преписката снимка (запис).

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в рамките на седемдневния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява **процесуално допустима**. Разгледана по същество същата се явява **неоснователна** по следните съображения:

Наказателното постановление е издадено от оправомощено за това лице – Росица Паязова – началник група Сектор „Пътна Полиция” към ОДМВР-гр.Бургас, а АУАН е съставен от компетентен орган. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл.34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок. Жалбоподателят е подписал и е получил акта.

Съдът счита, че както в АУАН, така и в НП са посочени всички необходими, законови реквизити. На първо място, точно е посочено мястото на извършване на нарушението, а именно: „гр.Бургас, ПП-Е773, кв.491 до бензиностанция Ромпетрол в посока от кв.Ветрен към КПП-1“. Така посоченото място е описано по начин, даващ възможност да се разбере, къде е извършено превишаването на скоростта от страна на жалбоподателя, поради което и възможността на същия да разбере обвинението не е била накърнена. В АУАН и НП е посочено също така, че в този участък важи ограничение на скоростта от 90 км/ч. за населено място, както и наказуемата скорост, като коректно е приспаднал в полза на нарушителя толерансът от 3 %, който представлява допустимата техническа грешка при измерването на скоростта. По делото е приложена и снимка по чл.10, ал.3 от Наредбата.

Към датата на нарушението АТС е било преминало задължителната последваща техническа проверка съгласно Закона за измерванията и Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол. Следователно то е притежавало техническите характеристики и параметри, съгласно одобреното средство за измерване, регистрирано в държавния регистър на одобрените средства за измерване и е било в състояние да изпълнява в пълен обем предназначението си.

От Удостоверение за одобрен тип средство за измерване №10.12.4888 /л.31 от делото/ се установява, че процесното техническо средство – система за контрол над скоростта MuitaRadar SD 580 с фабр. № 00209 D32D4F9 е одобрен тип средство за измерване, преминало проверка през месец юли 2020г., във връзка с което е издаден протокол за проверка №35-С-ИСИС/23.07.2020г. /л.29-30 от делото/. За пълнота следва да се има предвид, че горното се явява и публичноизвестно обстоятелство, доколкото на страницата на БИМ се поддържа „Регистър на одобрените типове средства за измерване“. С оглед на гореизложеното се явява неоснователно бланкетното оспорване от страна на жалбоподателката на заснемането на управлявания от нея автомобил посредством радарна система АТСС. Действително същото се доразвива с депозираната от същата „писмен защита“, в която се сочи наличието на два автомобила на снимката и „липса на обозначаване на регистрационните им номера“. От наличната по делото снимка /л.15 от делото/ обаче ясно се вижда, че процесната система за контрол над скоростта MuitaRadar SD 580 е заснела един единствен автомобил, който на свой ред /видно от извършеното приближаване/ е именно процесното МПС с рег.№ ***.

Собственикът на МПС, с което е извършено нарушението, има възможност да предостави в съответната териториална структура на МВР, писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на МПС. В противен случай той е лицето, което носи отговорност за извършеното нарушение. В

конкретния случай жалбоподателката - К., е подала такава декларация, в която е посочил, че тя е управлявала автомобила, поради което и правилно е бил санкционирана с издаденото постановление.

От субективна страна, съдът приема, че се касае за виновно извършено нарушение, тъй като не е спорно в процеса, че жалбоподателката е правоспособен водач на МПС и като такъв е била запозната и към датата на деянието със своите задължения при управление на МПС, в това число и задълженият ѝ по чл.21, ал.2 ЗДвП, да избира определена скорост и спазва въведени пътни ограничения за скорост при управление на МПС, които задължения обаче в настоящия случай съзнателно не е спазвала.

За пълнота следва да се има предвид, че се явяват неоснователни наведените от жалбоподателката с процесната жалба доводи, че същата не е била поканена да присъства при съставянето на АУАН и такъв не ѝ е бил връчен. Тъкмо напротив, по делото /л.18/ е налична покана до К., получена от същата срещу подпис на 02.08.2021г. Същата не се е явила в указания ѝ в поканата 14-дневен срок за съставяне на АУАН, поради което и такъв е бил издаден в нейно отсъствие на 20.08.2021г. и ѝ е връчен на 30.09.2021г. В разпоредбата на чл.40, ал.2 ЗАНН липсва вменено задължение за издаване на АУАН в деня, указан на нарушителя като краен срок за явяването му пред АНО, поради което не е нарушена процедурата по издаване на акта /каквито доводи са наведени с писмената защита/.

Неоснователни са и другите доводи, наведени с жалбата, а именно че липсват основания за прилагане спрямо жалбоподателката на института на повторността, като АНО не е изложил доводи в тази връзка. Тъкмо напротив, и в АУАН и в НП нарушението е квалифицирано като такова, извършено при повторност, като и в акта и в издаденото въз основа на него НП изрично е упоменато, че същата произтича от факта, че нарушението е извършено в едногодишен срок от наказване на нарушителя за същото по вид нарушение с ел. фиш серия К №3854131, връчен на 02.01.2021г. и влязъл в сила на 18.01.2021г.

Във връзка с възраженията за неправилна преценка на АНО, че процесното нарушение е повторно такова следва да се има предвид, че съгласно §6, т.33 от ДРЗДвП, повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение. С ел. фиш серия К №3854131, издаден от ОД на МВР – Бургас в сила от 18.01.2021г. жалбоподателката е била наказана за извършено нарушение по чл.21, ал.2 ЗДвП, а именно за това, че при управление на МПС е превишила разрешената скорост за движение. В едногодишен срок от наказването ѝ с електронен фиш серия К №3854131, а именно на 12.06.2021г. отново било установено от контролните органи, че жалбоподателката управлява МПС с превишена скорост. И в двата случая жалбоподателката е нарушила установената от ЗДвП разрешена скорост за управление на МПС. В тази връзка съдът не споделя направеното от процесуалния представител на жалбоподателката възражение, че и в двата случая на нарушение трябва превишената скорост да е една и съща или в двата случая нарушението да е по чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП. Разпоредбата на чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП е санкционна и в нея е предвидено какво наказание

следва да се наложи при превишаване на разрешената скорост за движение с 50 км/ч. и повече. Самото задължение да се спазва предвидената от ЗДвП разрешена скорост при управление на МПС за водачите е предвидено в чл. 21 ЗДвП. Безспорно по делото се установява, че и в двата случая е нарушена от жалбоподателката именно тази норма (чл.21 ЗДвП). Ето защо АНО правилно е приел, че процесното нарушение се явява повторно извършено.

Вмененото във вина на жалбоподателката нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща ѝ да разбере в какво е обвинена и срещу какво да се защитава. Посочени са нарушените материалноправни норми, като наказанието за нарушението е индивидуализирано правилно. Както в АУАН, така и в НП ясно е посочено, че се касае за нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, като единствено е направена привръзка с чл.21, ал.1 от закона. Последното не опорочава производството, тъй като ясно е записано, че се касае за нарушение на ограничение на скоростта, въведено с пътен знак, съгласно чл.21, ал.2. Съвсем коректно е записано, че се касае за нарушение превишаване на максимална скорост в населено място над 50 км/ч., както гласи законът. Иначе казано, не е посочено, че ограничението е 50 км/ч., а че самото превишаване на важащото в участъка ограничение е с повече от 50 км/ч. / в този смисъл и Решение от 14.10.2020 г.по НАХД № 2497/2020г. по описа на БРС за 2020г., потвърдено с **Решение №304/26.02.2021г. по в.н.а.д. №2630/2020г. на БАС/**.

В конкретния случай не са налице основания за приложението на [чл.28 от ЗАНН](#). Маловажни са нарушенията, които разкриват по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичния случай и се отличават помежду си по „наличието на очевидност, несъмненост на маловажността на извършеното нарушение“. Процесното деяние не се отличава от обичайните нарушения от този вид, поради което и приложението на [чл.28 от ЗАНН](#) би било незаконосъобразно. **В тази връзка следва да се има предвид, че на жалбоподателката са издадени 12 НП и 83 електронни фиша във връзка с допуснати нарушения на ЗДвП, което безспорно очертава високата обществена опасност както на конкретното нарушение, така и на нарушителя.**

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-0769-003889/26.10.2021г., издадено от Р.Т.П. – началник група към ОДМВР Бургас, с-р Пътна полиция, с което за нарушение по чл.21, ал.2 от ЗДвП, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.182, ал.4 вр. ал.1, т.6 от ЗДвП на жалбоподателя - М. Д. КР., ЕГН: *****, с адрес: г***, е наложено наказание – „глоба“ в размер на 1400 лева и „лишаване от право да се управлява МПС“ за срок от 3 месеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд

– гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____

Вярно с оригинала: Г.Ст.